

Spørsmål til alle norske prester: Tror du på Gud – eller på Staten?

Vi er en A4 familie med to voksne og to gutter, 3 og 11 år, som besøkte familiegrav på kirkegården i Asker, i dag tidlig. Klokken 10.55 ble vi enige om å besøke kirken. Døren var åpnet, og det er vanlig at gudstjeneste starter kl. 11.00.

På vei inn døren ble vi stoppet, og fortalt at vi måtte vente til et lukket selskap med dåpsbarn var kommet ut av kirken. Det var trist å se at hele følget i bunad og penklær kommer ut av kirken med «munn-bleier». Vår sønn på 11, fortalte at en voksen mann i fult alvor spurte en i følget: «Kan vi ta av oss munnbind nå?»

Vi venter og går inn i våpenhuset, der vi blir møtt av en hyggelig dame som ber oss om å bruke «antibac» og utdelt munnbind. Vi svarer at barna får utslett av «antibac» og at munnbind ikke har noen påvist funksjon.

Vi beveger oss innover, og får beskjed om at vi er henvist til stå bakerst i kirkerommet (trolig fordi vi avviser bruk av munnbind).

Vi avviser dette, og svarer at kirken er åpen for alle, hvoretter vi går frem setter oss på en av de forreste benkene. Foruten oss, er det et par og to eldre damer som er kommet til gudstjeneste. Resten er personer som jobber for kirken.

Presten kommer frem for forsamlingen, iført en politisk korrekt «munn-bleie». Presten er mer enn 10 meter fra oss, som sitter nærmest. Far føler at vi har fått nok. Det er på tide å stå opp!

Helt spontant, og uten noen form for plan, tar far ordet. Far spør presten klart og tydelig: «Jeg vil stille et spørsmål til presten – Tror du på gud?». Presten svarer, tydelig på defensiven: «Ja».

Far fortsetter: «Hvis du tror på Gud, og skaperverket, hvorfor har du på «munn-bleie?» Presten svarer: «Dette kan vi snakke om etterpå». Far repliserer at kirken kjenner til en annen som viste hellig vrede over uforstand, så det er på høy tid at Covid-hysteriet blir adressert av den norske kirke. Far spør presten: «Tror du på skaperverket og det fantastiske immunapparatet vi alle har fått som del av livet – eller tror mer på statsapparatet og den Agenda som settes opp av krefter styrt av farmasiindustrien og multinasjonale aktører.

Presten er uten svar, så fra sidebenken (i god avstand), blir vi av en pen mann bedt om å forlate kirken. Far er på vei til å gå ut sammen med familien – han har sagt sitt. Men mor tar ordet nå og sier at: «Kirken er åpen for alle, så vi går ikke».

Presten og kirketjener, er litt nærmere nå, og de er åpenbart i villrede. Hva skal de gjøre i denne situasjonen? Kirken har fått besøk av en helt vanlig småbarnsfamilie, med en far og mor – som velger å ta ordet – som velger å stå opp for det de mener er rett — som ikke er politisk korrekte og konforme – slik prest og kirketjener vanligvis opplever resten av menigheten i Norge.

Vi er nå ferdige med å formidle vårt budskap! Vi forventer at prester i norsk kirke står for det som er kirkens budskap – ikke statens budskap. Vi forventer at prester i norsk kirke viser ikke bare i ord – men i handling – at de tror på gud og skaperverket.

Vi forventer at prester i norsk kirke velger å sette skaperverker foran statsapparatet – slik at prester derved beviser at de ikke er kjøpt og betalt av den norske stat, men velger å stå for noe større enn dette!

På vei ut kan ikke mor dy seg, hun sier: «Vi går nå. Dere kan se på oppmøtet. Det var 8 som møtte, og når vi går – så er det kun 4 tilbake i kirken». Vi håper dette vil gi prestene noe å tenke på, og at våkne prester reflekterer over om kursen burde korrigeres.

Vår handling i Asker kirke i dag, var ikke planlagt. Spontant fikk vi «ånden over oss» til å stille spørsmål. Vi har fortsatt frihet til å stille spørsmål i Norge! Kanskje en idé for flere i Norge, at vi nå våger å stå opp for å stille betimelige spørsmål til myndigheter og «øvrigheter». Det er nå en oppvåkning over hele verden mot Covid-hysteriet og drakoniske ubegrunnede tiltak.

Godspeed!

Asker, 2. Mai 2021